

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 889 גבעתיים 53108 או בפקס: 03-6442572

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: נינה	שם משפחה: הלחמי
---------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: לוי	בלועזית LEVY	שם נעורים: לוי
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ברכה	בלועזית BRACHA	מין: נ תאריך לידה: 18.8.1927
מקום לידה (ישוב, מחוז): סתרה זאגורה	בלועזית STARA ZAGORA	ארץ לידה: בולגריה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: תמר IKOK	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פלובדיב	בלועזית PLOBDIB	ארץ המגורים: בולגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תיכון	מקצוע לפני המלחמה: תלמידה	חבר בארגון או בתנועה: לא
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): פלובדיב, בולגריה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו פלובדיב מ 1942 עד 1944		
האם היית במחנות? אילו ומתי? לא		
מקום השחרור: פלובדיב	תאריך השחרור: 8.1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? לא	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? נשארתי בפלובדיב	

שם האנייה (אם עלה בדרך הים): אווינייה	שנת עליה: 1948	מקומות/מחנות בדרך לארץ: לא
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון</p>		
<p>נולדתי ב-1927, בת יחידה להורי. גרנו בעיר סטרה זגורה. חייתי בסביבה ידידותית. בשנת 1931 עברה כל משפחתי לפלובדיב. למדתי שם בבית הספר היסודי שמונה כיתות, ולאחר מכן בבית-הספר התיכון שלוש שנים, עד שנאלצתי להפסיק. חוויתי אנטישמיות סמויה. בכיתה ג' למשל לא הוזמנתי ליום הולדת כי הייתי יהודיה. כשהייתי בתיכון עמדו לגרש את היהודים ברכבות למחנות. פחדנו מאד. בת כיתה שלי, גויה, אמרה שטוב שלוקחים אותנו "כדי שיוכלו לנשום אויר נקי". הרגשתי מושפלת. כל היהודים בעיר חיו בפחד קיומי.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):</p>		
<p>בשנת 1942 ריכזו את כל היהודים בנטו פלובדיב. החליפו לנו את צבע תעודת הזהות מירוק לורוד. הכריחו אותנו לענוד את הטלאי הצהוב. עזבנו בית מרווח והצטופפנו בדירות קטנות, כמה משפחות ביחד בכל דירה. אבי נאלץ לעזוב את עבודתו בסחר הטבק והיה מובטל. חיינו בצמצום כלכלי ובמצוקה נפשית רבה. הגברים מגיל חמש-עשרה עד גיל ששים וחמש גויסו למחנות עבודה בבולגריה. אני נאלצתי להפסיק את לימודי והייתי כל היום בבית. היו גזירות רבות והרבה שעות עוצר. הרשו ליהודים לצאת רק לשעתיים בבוקר, כדי להביא לחם, שהיה האוכל הבלעדי של כולנו.</p>		
<p>חיינו בפחד רב, כי מדי פעם ריכזו אותנו בבתי-הספר או בבתי-הכנסת, ושם חיכינו יום שלם לרכבות שהיו אמורות לקחת אותנו למחנות הריכוז. משמר הגבול הבולגרי, תפקידו היה לטפל ביהודים, על פי הסכם של המלך עם גרמניה הנאצית. הם היו אוספים אותנו במרכזים שצינתי כדי לשלוח אותנו ברכבות. אבל אז הייתה הכמורה הבולגרית ומוסדות שונים, מתקוממים נגד צעד זה והיו פועלים לשחרור היהודים חזרה לגטו. כך חיינו בחרדה שנתיים עד לשחרור בשנת 1944</p>		
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/עליה):</p>		
<p>השתחררנו באוגוסט 1944. חזרתי ללמוד כדי להשלים שנתיים בתיכון שהחסרתי. אחרי הלימודים הייתי בבית שנה ועבדתי בעבודות תפירה.</p> <p>הג'וינט היה פעיל מאד בהעלאת היהודים מבולגריה. ב-1948 פניתי אליהם בהחלטה לעלות ארצה. נסעתי עם קבוצת יהודים ברכבת משא במשך חמישה ימים ליוגוסלביה. שם עלינו על האונייה אווינוה שהביאה אותנו ארצה בעליה בליתי לגאלית. בארץ קיבלתי תעודת עולה ונשלחתי למחנה בפרדס-חנה. שם פגשתי את השליח לוסיה לפיד והוא הביא אותי לקיבוץ אפיקים. באפיקים התקבלתי כחברה מן המניין.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>		
<p>בקיבוץ התחננתי עם אליהו. נולדו לנו ארבעה ילדים. עבדתי במשך השנים כמטפלת בבית-הילדים, תופרת במתפרה ובמפעל הקיבוצי.</p> <p>היום אני פנסיונרית מאושרת. מבלה בבית המלאכה לקשישים "סביון" ונהנית משמונת נכדי.</p>		

ראיון: אפיקים, דצמבר 2013